2532
894.811

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

வெண்மணி

நாராயண பாரதியாரால்

செய்யப்பட்ட

மணவாள நாராயண சதகம்

என்னும்

திருவேங்கடசதகம்.

இஃது

சென்னைப்புரசை

நாராயணசாமிப்பிள்ளை

அன்டு பிரதர் அவர்களது

நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திரசாலையிற

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1928. [அணா-3.

...ான்முதலிவீதி, புரசை, சென்னை.

147428

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மணவாளநாராயணசதகம்

என்னும்

திருவேங்கடசதகம்.

காப்பு.

செந்திருவாழ் மார்பன் றிருவேங் கடசதகம்
பைந்தமிழா னீதிநெறி பாடவே—வந்தருளும்
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் கைத்தா மரையணிந்த
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் காப்பு.

தனியன்.

ஓங்குதண் டலைசூழு மேகமனை தேன்சொரியு
மோமலூர் வேங்கைபூப
னுதவுமண வாளநா ராயணன் களமூரி
னுலகநீ திக்கேட்கமுன்

தேங்குநீர் வயல்சூழும் வெண்மணியில் வாழுமுயர்
செல்வன்முத் தாரையனுர்
செழுந்தவ முதித்தநா ராயணப் பாரதித்
திருவேங்க டச்சதகமே

பாங்குபெறு முலகுளோர்க் கிருகண்மணி யகவிருட்
பானுவிரு வழிவிழியதாம்
பவக்கடல் கடக்கவரு வங்கமாம் பொங்குமொளி
பரவுமெய்ஞ் ஞானவழியாம்

சங்கிக பரத்துணைய தாமிதைப் படிப்பவர்க
ளியல்வேங்க டேசரன்ற
னிசைபருளி யுற்றுநல மேபெருகி வாழுமவ
ரெழுபொன்மலை போல்வாழ்வரே.

நூல்.

கடவுள் வாழ்த்து.

பூமேவு திசைமுகனை யுந்திதனி லீன்றதும்
புநிதவே தாகமமெலாம்
புருஷோத்த மன்றெய்வ மென்பதும் பூசுரர்கள்
புரியுமந் திரகருமமும்
தேமேவு மலர்மங்கை மார்பில்வளர் சீருஞ்
செகந்தனைக் காத்தருள்வதுந்
தேவர்முதன் மிர்கசெந்து பட்சிகிலை மரமுஞ்
செழிக்கப் பதந்தருவதும்
பாமேவு பொருளலங் காரஞ் சிறப்பதும்
பலவிதமு நீயென்றதாற்
பரதெய்வ முண்டென் றிருப்பார்க ளெந்நூல்
படித்தவித மோதெரிகிலேன்
மாமேவு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (1)

அந்தணர் சிறப்பு.

சீலமிகு மாகம புராணமனு நீதியுந்
தேர்ந்துமெய்ஞ் ஞானநிறைவார்
செய்கின்ற யாகாதி மந்த்ரகரு மங்களாற்
றேவர்க்கு முதவிசெய்வார்
காலமுத லாகிய ப்ரமாணங்க ளங்கையிற்
கனிபோல வேகாட்டுவார்
காயத்ரி மகிமையாற் சகலதீ வினைகளுங்
கனலிட்ட பஞ்சுசெய்வார்
ஞாலமிசை திங்கண்மும் மாரியுங் கொற்றவர்
நடாத்துசெங் கோல்வளமையு
நாடுகள் செழிப்பதுஞ் சகலதரு மமும்வேத
நாயகர் மகத்துவங்காண்

JAN 1929

வாலகரு டன்பண்டு கண்டகதை யல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (2)

அரசர் சிறப்பு.

சீருலவு மனுநீதி மந்திரிசொ றன்புத்தி
தேசத் தியற்கைநான்கும்
தேர்ந்துசெவி விழிமன து மூன்றினும்பொறுமையே
சேர்ந்துசெங் கோல்செலுத்தி

தாருலவு கமலமுங் குமுதமுங் காலங்கள்
சார்ந்துமலர் கின்றவிதமுந்
தந்தியொடு முதலைபொரு தானபலமுங்கண்டு
தரியலரை வெற்றிகொண்டு

பாருலவு கெடிசேனை தனதானி யஞ்சகல
பாக்கியமு மிகவிளங்கப்
பற்பலதன் மங்களொடு கீர்த்திப்ர தாபம்
படைத்ததிற லோனரசனும்

வாருலவு தனமங்கை மனமகிழு நாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (3)

வணிகர் சிறப்பு.

திடமுடன் றன்மன தறிந்துவா ணிபமதே
செய்வரா தாயமிஞ்சிச்
செலவுசெய் யார்யாவர் வருகினுங் கண்டபடி
தேர்ந்துகிறை போலுரைப்பார்

அடகுதங் தாலுமரி யாதையில் லாருக்
கரைக்காசு கடனுமுதவா
ரானமனு நீதியுடை யோர்களுரை வாய்மையா
லளவிலாப் பொருள்கொடுப்பார்

கடுகுதனி லெட்டிலொரு கூறுவர வெனினுங்
கணக்குமுறை தன்னில்வழுவார்
காரிய விசேஷமதி லொருகோடி யுதவுவார்
கருணைவர்த் தகர்பெருமைகாண்
வடமலை தினம்பாவு தென்மலைக் கதிபனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாயனே. (4)

வேளாளர் சிறப்பு

அந்தணர்கள் கருமமுஞ் சகராசர் புசபலமு
மவனிவர்த் தகலாபமு
மனைவர்க்கு மேன்மையுந் தருமமுந் தானமு
மன்புமங் கையரின்பமும்
புந்திதெளி நியமமுஞ் சாத்திரமு மாகம
புராணமொடு சகலகலையும்
பொய்யாத வுண்மையுங் கீர்த்திப்ர தாபமும்
புகழ்கின்ற தேவர்நிலையும்
விந்தைபுரி மானமுங் குலமரபு நீதியும்
விதரண முதற்சகலமும்
வேளாளர் குவளைபுனை காராளர் தங்களுடை
மேழியின் பெருமையன்றோ
மந்தர மெனும்புய சவுந்தர முகுந்தனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாயனே. (5)

புருஷராய்ப் பிறந்தோர் பெறுபயன்.

புருஷராய்ச் சநநம தெடுத்தபேர் மெய்ஞ்ஞான
போதத்தை யறிவதொன்று
பூமியொடு மிக்கதன வானுவ தொன்றலது
பூவலஞ் செய்வதொன்று

தருமவா னென்றமிகு கீர்த்திமா னென்றநற்
சற்குண விவேகியொன்று
சகலரும் புகழ்கின்ற வித்துவா னென்றான
சங்க்ராம வீரனென்று

கருணைசே ரிந்தவகை யில்லாத மனிதரைக்
காசினியி லேன்படைத்தாய்
கருதுதா யுதரமும் பார்க்கின்ற பேர்களிரு
கண்களுஞ் செய்தவினையோ

மருவுலா வியதுளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (6)

நகரச் சிறப்பு.

பாதகி தப்ரபல வேசியர்க ளாடலும்
பாடலும் பெறுகோயிலும்
பலவாவி மண்டபங் கோட்டையர ணங்களொடு
பலர்மேவு கடைவீதியும்

இரதகச தாகம்ப தாதிசது ரங்கபல
மேற்கின்ற தளகர்த்தனு
மெண்ணமிகு மந்திரிப்ர தானிதா னுபதிய
ரியலுத்தி யோகசனமும்

விரதமறை யோராதி நாற்குலமு மொன்றென்று
மிக்கசோ டசதானமு
மேலாய்ச் சமீபித்த நதியுமாய் மநுநீதி
வேந்தனும் பெறுபட்டணம்

வரதருரை சீரங்க பட்டண மெனச்சொல்வர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (7)

அரசர்க்குரிய தொழிலாளரியல்பு.

காரியா காரியங் கொற்றவர் தெரிந்திடக்
கண்டுசொல் வோன்மந்திரி
காலமுந் தன்பலமு மெண்ணியிகல் வென்றிடக்
கருதுவோன் றளகர்த்தனும்

சீரிய தனங்களொடு ராச்சியஞ் சகலமுந்
திட்டமிடு வோன்ப்ரதானி
செய்யவா சகதாட்டி யவதான வக்கணை
சிறக்குமவ னேராயசன்

சூரியன் றிசைமாறி னுந்தான் றொடுத்தவத்
தொகைவிடான் கருணீகனுஞ்
சொல்வண்மைசபைவண்மை பராசர்வண்மைதெரி
சுமுகனே தானுபதி

மாரியது காத்தருளு மணிமேக வண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (8)

இதனு லிஃதுளதாமெனல்.

அதிகார மதுவந்து சேரிலெவ ருக்குமே
யதிகவல் லமைகளுண்டா
மாடையா பரணங்கள் சேரிலெவ ருக்குமே
யழகுபெறு வளமையுண்டாம்

நிதிமேவு செல்வமது சேரிலெவ ருக்குமே
நிறைகின்ற மேன்மையுண்டாம்
நெஞ்சமகிழ் விதரணஞ் சேரிலெவ ருக்குமே
நிலைபெற்ற கீர்த்தியுண்டாம்

துதிமேவு பத்தியது சேரிலெவ ருக்குமே
தோன்றவரு தெய்வமுண்டாஞ்
சுகதுக்க பருவமது சேரிலெவ ருக்குமே
துய்யமண வாசையுண்டாம்

மதிசே ரிலங்குமுத மலரா திருக்குமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (9)

அரசரிடத்துப் பெறத்தகும் வரிசைகள்.

சுற்றமொடு தானுநம் பினபேரு மின்பமாய்ச்
சுகமுறிற் புரவியமையுந்
துய்யதரு மங்களொடு கீர்த்திப்ர தாபந்
துலங்கினுற் சிவிகையமையுங்
கொற்றவர்கண் மெச்சவே பராசர் கெடிவெற்றி
கொண்டுவரி லானையமையுங்
குறையொன்றி லாமனிறை புகழ்பெற்ற வீரர்முன்
கூறுங்கை வாளமமையும்
உற்றவகை யிவைபெலாம் வேந்தர்சன் மானமுட
னுதவாம லேபெற்றிடி
லுறைகொண்ட நாடகந் தன்னில்வரு கோலமுட
னூர்வலஞ் செய்கோலமும்
மற்றவர்கள் கோலமுஞ் சரியென்று சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (10)

பிதுர்வாக்கிய பரிபாலன முதலியவற்றுல் வருநன்மை.

தந்தைதாய் வாக்யபரி பாலனம் புரிவதுந்
தான்சொன்ன படிசெய்வதுந்
தவறாத விரதமும் பொய்யாத வசனமுந்
தானமுங் கனபொறுமையும்
சிந்தைமகிழ் மரபினோர் செய்தொழின் முடிப்பதுந்
தேவதா விசுவாசமுஞ்
செய்தபேர் பரசுரா மனகவச குண்டலன்
செயராம னெடுவீடுமன்

அந்தமிகு சொல்லரிச் சந்திரன் மாபலி
யடறரும னெடுபகிரத
னருள்பிரக லாதனிவர் போற்பெருங் கீர்த்தியொடு
மவனிமிசை நீடுவாழ்வார்
வந்தமரர் போற்றவளர் சேஷகிரி வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (11)

சூது முதலியவற்றால் வருந் தீமை.

சூதுபெறு வித்தையும் பரதார மோகமுஞ்
சோரதான் றனையிகழ்வதுந்
துலங்காத புத்தியு மடங்காத வார்த்தையுஞ்
சொல்லிச்செ யாததிறமும்
தீதுபெறு வஞ்சமு மதங்களும் பிறருடைய
திரவியந் தனிலாசையுஞ்
சிந்தையக மெனுமகங் காரமும் பெற்றபேர்
சீர்நளன் கீசகன்றன்
மீதுபொரு வாலிசக ரன்குமரன் சிசுபாலன்
வென்றியுக் தான்வில்வலன்
விந்தைபெறு துரியோத னன்சனகன் முன்பெற்ற
விதமுற் றிருப்பர்கண்டாய்
வாதுபெறு தானவரை மோதுமொரு திகிரியாய்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (12)

சாதிமுதலானவைகளின் குணமே சிறந்ததெனல்.

தடவரை யதன்மீது விளையினுஞ் சோளமது
சன்னசம் பாவாகுமோ
சந்தகமும் வாடா திருங்காலு மெட்டிமலர்
சாதிமல் லிகையாகுமோ

கடலெலா நிறைவெள்ள மாயினுஞ் சுவைபெற்ற
காவிரியி னாற்றுருமோ
காகங்கள் கோடிதொனி செய்தாலு மொருசிறு
கருங்குயிற் றொனியாகுமோ

படர்கின்ற பேய்ச்சுரை சொரிந்தபழ முந்திரிப்
பழமதற் கிணையாகுமோ
பகர்கின்ற சாதியுங் கனவயது மேன்மையும்
பலகூட்ட முந்தேகமார்

வடிவதிக மன்றுகுண மேயதிக மென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. (13)

செல்வத்தால் வருமுயர்வு.

செல்வமது சேரிலோ வேங்குபேர் வேங்கனுந்
திராளாகில் வேங்கடனுமாஞ்
செயல்கொண்ட வேங்கடா சலனுமா மையராந்
திரளைய ரவர்களாகும்

நல்வரிசை கொடுதான டத்திடுங் காரிய
நயந்தநா தாகுமப்பா
னல்லோலை கிள்ளாக்கொ டொப்பமே லொருவசன
நவிலுமுன் கப்பமிடுவார்

சொல்வன்மை வாவென்ற பேர்வாரு மென்பார்
சுவாமியாந் தேவரீராந்
துதிபெற்ற தேவரீ ரவர்களாங் காணுமுன்
றொழுதெழுந் தருளுமென்பார்

வல்விதம் பெறுபரம லோபியர்கண் மிண்டனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. (14)

வறுமையால் வருமிழிவு.

துதிக்கின்ற மனைவியுங் குறைசொல்வ டன்றைதாய்
சோகமுற வசைகூறுவார்
துன்பமொடு மனமெலியும் மேனிவேற் றுருவமாந்
தொலையாத கவலைவளரும்

உதிக்கின்ற புத்தியு மழுங்கிடுங் கல்விபோ
முதாரத்தி லதிகபசியா
முறவின்முறை யாருமொரு வார்த்தைசொல் லார்
வுத்தாரமு மொருவர்கேளார் [சொன்ன

விதிக்கின்ற வுலகத்தி லெல்லாரு மிகழுவார்
மிடிவர்து சேர்ந்ததென்றன்
மேன்மையே தறிவேது குலமேது நலமேது
வித்தையே தெவரறிவர்காண்

மதிக்கின்ற வுன்பதம் போற்றிலவை சேருமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாரயனே. (15)

உடனே கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

முடிகொண்ட கொலைபாளர் களவினோர் சாதிநெறி
முறைமைவழு கின்றதீயோர்
மூர்க்கமுறு பகையாளர் வெகுசன விரோதியர்கண்
மொழிமாறு கோளுரைப்போர்

மிடிகொண்ட பேரைக் கெடுத்துளோர் கற்புடைய
மெல்லியரை மேவுமயலோர்
விசுவாச காதமிகு செய்துவோர் துஷ்டமா
மிருகங்கண் மிக்கபிணிகள்

கடிகொண்ட விஷமுடன் செய்யகன லென்னவே
கருதுபதின் மூன்றுவகையுங்
கண்டவுட னேபின்னை யெண்ணுது கண்டித்தல்
கருணைமனு நீதிகண்டாய்

வடிகொண்ட தெள்ளமுத மனையருண சீலனே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (16)

பொருத்துக் கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

கண்டுதிரு பந்தனைத் தள்ளுவோர் குருசுவாமி
காரியக் குறைசெய்குவோர்
காணு விடத்திற் பழித்துளோர் வஞ்சகங்
கருதுவோர் பொய்யுரைப்போர்

சண்டைகொடு தந்தைதாய் சுற்றமுட னுறுதினந்
தவிராத கலகமிடுவோர்
தம்முடைய வலுமையா லெளியோர் வழக்கினைத்
தள்ளிய மதங்களுடையோர்

அண்டிவரு துஷ்டரொடு கூடிவினை செய்குவோ
ராகுமிவ ரெண்மர் தமையு
மாறுபோன் மூன்றுபிழை கண்டபின் கண்டிப்ப
தாசர்மனு நீதிகண்டாய்

வண்டுலவு கின்றமலர் தண்டுளப மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (17)

என்றுங் கண்டிக்கப்படாதவர்கள்.

தூதாகி வந்தபேர் மிக்கதா னைதியர்
துதிபெற்ற தந்தைதாயார்
சொல்லுமா சாரியர் புரோகிதர் புராணிகர்
சுகந்தந்த போகமடவார்

வேதாக மங்கற்ற வைதிகர் தபோதனர்கள்
விகடப்ர சங்கமிடுவோர்
வித்தையா லுயர்கின்ற கவிராஜர் சுத்தரண
வீரர்மா பிணிலுயர்ந்தோர்

தீதான வெம்பிணி யடைந்துளோர் வறுமையோர்
சிறுவரொடு தனைநம்பினோர்
செய்யுமிவர் பதினெண்மர் மதியாத குற்றங்கள்
செயினும் பொறுப்பதல்லால்
வாதாடி யெதிர்செய்கை மன்னர்நெறி யன்றுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (18)

இவர் இதனால் வெல்வரெனல்.

வேந்தருட னேவேந்தர் வாதுவரி லோகெடிகொள்
வெற்றிகொண் டேசெயிப்பார்
வீரருட னேவீரர் வாதுவரி லாயுத
விதத்தினா லேசெயிப்பார்
போந்திடு நியோகியர்கள் வார்த்தையுசி தத்தாற்
பொருந்தவே வாதுவெல்வார்
புல்லர்க்கு வாதுவரின் மரபெலாம் வசைசொலிப்
பொதுவிலக் காற்செயிப்பார்
சாந்தமணி வேசிபர்கள் வாதுவந் தாற்பரத
சங்கீத மொடுசெயிப்பார்
சரசகவி ராசர்பிர சங்கத்தி னால்வாது
தன்னைச் செயிப்பர்கண்டாய்
மாந்தளிரை நிகர்மேனி ராதைபதி மோகனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (19)

இக்குற்றத்தா லிது பபயன்படாதெனல்.

செயல்கொண்ட மானமது பங்கமா னாற்றிரு
செழித்தென்ன மாறிலென்ன
செய்யகுண வின்பரச மில்லாத மங்கையைச்
சேர்ந்தென்ன நீங்கிலென்ன

இயல்கொண்ட கீர்த்திமரி யாதையில் லார்களை
　　யிகழ்ந்தென புகழ்ந்துமென்ன
விடருற்ற போதுதவி செய்யாதபேர்நட்
　　பிருந்தென்ன போயுமென்ன

கயல்கொண்ட விழியினுள் பேரிளம் பெண்சொங்கை
　　காட்டிலென் மூடிலென்ன
கருணைகொண்டொருவருக் குரையாதபேர்வித்தை
　　கற்றென மறக்கிலென்ன

வயல்கொண்ட பயிர்மேனி புயல்கொண்ட களமூரின்
　　மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
　　வரதவேங் கடராயனே. (20)

இவையெல்லா மளவுபடினு மாசையளவுபடாதெனல்.

பொங்குநதி மணலுமா காயத்தி னெல்லையும்
　　பொழியுமழை யின்றிவலையும்
புடவிமிசை வருசன்மு மடவிமிசை வளர்மரமும்
　　பொருப்பின்மிசை யுற்றசிலையும்

திங்களுட னுற்றதா ரகைகணமு முன்பாத
　　சேவைசெய் வோர்பெருமையுந்
தெரிவையர்கண் மனமுமுனை நினையாத பலமூடர்
　　சென்மமுங் கடலாழமும்

அங்கசன் கணைபுரியு மோகமுங் கவிராச
　　ரருள்பெற்ற புத்திநலமு
மளவுகண் டாலுமோ மனிதருறு மாசைதனை
　　யளவிடக் கூடாதுகாண்

மங்கைமிது லாபுரி மடந்தைமகிழ் நேயனே
　　மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
　　வரதவேங் கடராயனே. (21)

இன்னார்க்கு இது வில்லையெனல்

காதன்மிகு காமுகர் தமக்குமுறை யில்லைவஞ்
சகர்க்குமரி யாதையில்லை
கட்டுண்ட கள்வருக் குறவின்முறை யாரில்லை
கசடர்க்கு ஞானமில்லை

வேதமறி பூசுரர் தமக்கருள்செ யாரில்லை
விரோதிக்கு நேயரில்லை
மெய்ஞ்ஞானி யர்க்குவரு சாதிகுல மொன்றில்லை
வீரர்க்கு மனபயமிலை

போதமிகு யோகிக்கு வினைசெய்கு வாரில்லை
பொய்யர்முன் சாட்சியில்லை
புலவர்க்கு நேயமில் லாரில்லை செல்வரைப்
போற்றிலா வொருவரில்லை

மாதரெழில் கண்டுமன மகிழாத பேரில்லை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (22)

இது இவ்வாறாயின் இதுவாமெனல்.

எழுதினது சொல்வதே ராயரொப் பந்தனக்
கிசையுமவ ளேரம்பையா
மிடர்வேளை யுதவுமவ னேகன்னன் வழிநடைக்
கேற்றதே யுற்றவசுவம்

பழகிமன மறியுமவ னேயூகி மந்திரிநற்
பயநீக்கி னோன்றந்தையாம்
பசியிற் கிடைத்ததே யமுதமாந் துயிலினேர்ப்
பட்டதே புஷ்பசயனம்

நிழறந்து காத்ததே கற்பகந் தாகத்தி
னீர்தந்த தேகங்கையாம்
நிறைபிணி தவிர்த்ததே சஞ்சீவி தன்மட்டி
னீச்சநீ ரேகடலதாம்

மழைமுகி லெழுந்தனைய மெய்யனே துய்யனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (23)

இவர்க்கு இது தெய்வமெனல்.

தீதுபுரி லோபியர் தமக்குப் பணங்களே
தெய்வமாங் காமுகர்க்குத்
தெரிவையர்க டெய்வமாந் துண்டருக் கென்னிலோ
தீமையே தெய்வமாகும்
நீதியுடை யோர்க்குப் பயந்தீர்த்தி ரக்ஷித்த
நேயரே தெய்வமாகு
நீங்காத் தரித்திரர் தமக்குக் கொடுத்தபேர்
வித்தமுங் கதிதெய்வமாம்
சாதியனை வர்க்குமறை யோர்தெய்வ மம்புவி
தனைக்கரச னேதெய்வமாஞ்
சகலர்க்கு மாசாரி யன்றெய்வ நாரியர்
தமக்குநா தன்றெய்வமாம்
மாதவம் புரிஞானி யர்க்குநீ தெய்வமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (24)

இது உண்டாயினும் இதுவில்லாவிடிற்
பயனில்லையெனல்.

எத்தனை பொருட்சுவை யிருக்கினும் பக்திரச
மில்லாத கவிகளென்ன
வெண்கோடி சம்பளந் தருகினுஞ் சன்மான
மில்லாத சேவகமென
சித்ராதி லீலைபல செய்யினு மிதழூண்டு
சேராத சுகமதென்ன
செம்பொன்மிகு செல்வமுண் டாயினும் பயிர்கொ
செயலிலா வளமையென்ன [ண்ட

வித்தையுள வெல்லாம் படிக்கினுங் குணவினய
மேவாத பெருமையென்ன
மெய்த்துளசி யில்லாத நந்தவன மெனவே
விளங்குமென் பார்கள்கண்டாய்
மத்தகச ராசன்மகிழ் விசயநர சிங்கமே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (25)

இது இச்சிறப்படையினும் பயனில்லையெனல்.

காட்டிலின் டஞ்செடி தழைத்தென்ன காஞ்சிரங்
கனியது சிவக்கிலென்ன
கரைநாண லெல்லா மலர்ந்தென்ன சாகங்
கழுத்திடை வெளுக்கிலென்ன
ஆட்டின் கழுத்திலதர் நீண்டென்ன நீர்ப்பாசி
யதுபச்சை யாகிலென்ன
வற்பருக் கதிகாரம் வந்தென்ன பேடிகையி
லாயுத மிருந்துமென்ன
நீட்டமொடு கரடிக்கு மயிர்வளர்ந் தாலென்ன
நீதியறி யாதமூடர்
நிறைசெல்வ ராயென்ன ஞானமில் லாக்கல்வி
நெறிபோ லிருக்குமென்பார்
வாட்டடங் கண்ணிபுனை கண்ணிமகிழ் கண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (26)

கலியுக தோஷம்.

அம்புவியின் மிக்கமெய்ஞ் ஞானியைக் கண்டாலு
மதுவுமொரு வேஷமென்பார்
ராதம புராணமறு நூல்விரும் பார்கள்பரி
யாசகதை யேமெச்சுவார்

கம்பமிசை யொருகோடி கரணமிட் டாலுமது
கண்கட்டு வித்தையென்பார்
கற்பனை யலங்கார மாக்கவிகள் பாடினுங்
கற்றவர்க் கெளியவென்பார்

நப்பிவிசு வாசமொடு துதிசெய்யி னுங்கள்ள
ஞானமென் பார்களவையோ
னயந்தகலி யுகமகிமை யின்னையுஞ் சிலபேர்
நவின் றகுறை சொல்வர்கண்டாய்

வம்பவிழ் மலர்ச்சோலை மலையலங் காரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (27)

அரசரது நன்றியறியாமை.

அரசரைக் கண்டுபின் காரியக் காரருக்
கதிகபரி தானமுதவி
யதிகார மொன்றினைப் பார்ப்பவ ரிடத்தினு
மதுக்கொட் டிரட்டியீந்தும்

கருதரிது வைப்பணந் தவணைப் பணங்கண்முன்
கடன்வாங்கி யேகொடுத்துங்
கணக்கர்செல வெழுதார்க ளூட்டார்க ளேறவர்
சுடன்காரர் தாமறிப்பார்

விருதசிட் டுக்காரர் வைவார்கள் தொல்லரோ
வெயிலிடை நிறுத்திவைப்பார்
விதமாகு மவரவர்க ளெல்லாஞ் சபாசென்ன
மெய்ப்பாய் நடந்துகொளினும்

வரிசைபெறு துரைகளவ ருமைசற் றறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (28)

கவிவாணரருமை யறிவாரில்லாமை.

கற்பனை யலங்கார மாக்கோவை பாடினுங்
கனவரிசை யொருபச்சடம்
சலம்பகங் கூறிலொரு துப்பட்டி பிள்ளைக்
கவிக்கென்னி லொருசோமனும்

நற்பொரு ளுலாவென்னி லுறுமாலை மடலுக்கு
நாணயம தாயொருபணம்
நல்வண்ண மென்னிலொரு சாப்பாடு மாலையெனி
னன்மைதரு தாம்பூலமாம்

அற்புதம் பெறுகவிக ளென்னிற் பளாபளா
வதிகவெகு மானமாகு
மப்படியு மாயிரத் தொருவரொன் றுலெங்க
னருமையெவ ரறிவர்கண்டாய்

மற்பொருத மல்லரொடு முற்பொருத வீரனே
மணவாள நாராயணன்
மனையிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கட ராயனே. (29)

இதனையிவரன்றி யிவரறியாரெனல்.

கீர்த்தனைக ளின்மகிமை பாகவத ரல்லாற்
கிரிக்குறவர் தாமறிவரோ
கீர்த்திப்ர தாபமது விதரணிக ரல்லாது
கெட்டலோ பியரறிவரோ

சேர்த்தமரு விக்யான நீதிமன் னவரலாற்
சிலைவேடர் தாமறிவரோ
செய்யபக வற்கீதை மெய்ஞ்ஞானி யல்லாது
சென்மநீ சர்களறிவரோ

கோத்தமணி மாலையை மங்கையர்க ளல்லாற்
குரங்குகண் டாலறியுமோ
கொக்கோக மகிமைதனை நாகரிக ரல்லாது
கூறுபே டிகளறிவரோ

வார்த்தையுசி தந்தைமந் த்ரிகளன் றி யறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (30)

பயனில் சொல்லினிழிவு.

அகமென்று தன்னைப் புகழ்ந்தபே யுந்தந்தை
யன்னையர் வருத்தமுறவே
பயலார் தமக்குதவு பேயுமட வார்புத்தி
யனுதினங் கேட்டபேயும்
சுகமென்று போதுமாத ரைக்கூடி மனைவியைத்
துயரமே செய்தபேயுந்
துணிந்தாரை களமுற்று முறிகின்ற பேயுமுன்
சொன்னதில்லை யென்றபேயும்
செகமன்ன ராமென்ற தலைவென்ற பேயுமியல்
செய்ந்நன்றி கொன்றபேயுந்
திரளான சபையினிற் பயனிலா வார்த்தையுரை
செய்கின்ற பேய்க்குநிகரோ
மகமென்று கோசிக னழைக்கமகிழ் தூயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (31)

எல்லைக்கடத்தலின் வருமிழிவு.

அரசர்மே லாணைதனை யெண்ணாத குடிகளு
மாதாய மிஞ்சுசெலவு
மன்புடைய பேர்புத்தி கேளாத கோபமு
மளவைக்கடங் காதநாவும்
சரசவகை மிஞ்சமே வந்தபரி காசமுந்
தனைமிஞ்சு தொழிலாளருந்
தமிரியர் தனைமிஞ்சு கவலையுஞ் சாக்ஷிபோர்
தலைமிஞ்சு முனைவழக்கும்

கரசரண வவயவந் தனைமிஞ்சு தேகமுங்
கவியின்மிஞ் சியவெழுத்துங்
கருதுமுறை கேளாத மனையாட்டி புணர்நாய
கன்புகழை யொக்குமென்பார்
வரசரச கவிராஜர் புகழ்வேத குலதிலக
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (32)

இவர்க்கு அமுதம் இவ்விடத்தெனல்.

அண்டருக் கமுதமது சொர்க்கத்தில் வேதியர்க்
கமுதமது சொல்லுரையிலே
யானகவி ராஜருக் கமுதமணி நாவிலே
யாவினுக் கமுதமுலையில்
பண்டிதர்க் கமுதமது கையிலே விதரணிகர்
பங்கிலமு தங்கண்ணிலே
பாகவத ருக்கமுது காதிலே பரிவுடைய
பாங்கருக் கமுதமனதில்
ஒண்டொடிய ருக்கமுத மாமதிய மெனவே
யுகந்திடுந் தேகமெல்லா
முற்றபெரி யோர்தமக் கமுதங் குணத்திலே
புணர்வுடைய பேர்க்கமுதமோ
மண்டல மளந்தவுன் பாதத்தி லென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (33)

இவர்க்கு விஷம் இவ்விடத்தெனல்.

திருடர்க்கு விடமெலாங் கையிலே காமமிகு
தெரிவைக்கு விடமுலையிலே
தீயபொய் யர்க்குவிட நாவிலே மதமுடன்
திரிவோர்க்கு விடநிதியிலே

கருதரிய கோளர்க்கு விடமுதடு தன்னிலே
காமுகர் விடங்கண்ணிலே
கட்செவி விடங்கள்பல் லடியிலே தேட்கெனிற்
கனவிடங் கடைவாயிலே

அரியதுஷ் டர்க்கென்னி லெட்டிமர மென்னவே
யங்கமெல் லாம்விடமதா
மடுத்துக் கெடுத்திடும் பகைவர்விட மனதிலே
யம்பொன்விலை மாதருக்கு

மருவுவிட மல்குலிற் றெரியவச மன்றுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (34)

இவர்க்குப் புண்ணிய மிதுவெனல்.

உன்னுடைய பதசேவை கண்டுபணி கின்றதே
யுடல்செய்த புண்ணியமதா
முறைகொண்ட கீதையின் சாரங்கள் கேட்பதே
யுற்றசெவி யின்புண்ணியம்

தன்னுடைய புத்திர ரனேந்தசோ றுண்பதே
சாற்றுநா வின்புண்ணியந்
தத்துவ முணர்ந்தபெரி யோர்தமைக் காண்பதே
சார்ந்தவிழி யின்புண்ணியம்

பன்னுயிர வலர்கேட்கு முன்னங் கொடுப்பதே
பாணியது செய்புண்ணியம்
பதிவிரத மங்கைகுண மிக்கபுரு டற்குப்
பலிப்பதே வெகுபுண்ணியம்

மன்னுமிவை முன்செய்த புண்ணியம தென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (35)

இவர்க்குப் பாவமிதுவெனல்.

திருந்துகற் பனையிலாப் புன்கவிகள் கேட்பதே
செவிசெய்த பாவமாகுஞ்
செயலருமை யறியாத பேர்கண்முன் சேவகந்
திரிதல்கால் செய்தபாவம்

பரிந்தவுப சாரமா தரவிலார் மனையுணவு
பருகனு வின்பாவமாம்
பாவனை லயஞ்சுருதி நயமிலாப் பாதமது
பார்த்தல்விழி செய்தபாவம்

தருந்தமிழை யறியாத பேர்களிட மேற்கின்ற
தகைமைகை செய்தபாவந்
தன்பெயர் விளங்காத பிள்ளையைப் பெறுவதே
தாய்வயிறு செய்தபாவம்

வருந்துயர முன்செய்த பாவவினை யென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (36)

இவர்க்கிவை யுளவேனு மிவைவேண்டுமெனல்.

அதிவீர னென்னினுந் தந்திரவு பாயமுட
னடையலரை வெல்லல்வேண்டு
மாயிரம் வித்தைகற் றாலுமுல கந்தனி
லடக்கம திருத்தல்வேண்டும்

நதிகோடி நீந்திவந் தாலுமோ டந்தனை
நயந்துகரை சேரல்வேண்டும்
ஞானத் தவமுணர்ந் தாலுமுல கத்தினி
னடக்கைதனை யறிதல்வேண்டும்

துதிசேர் குபேரனென் றாலுமொரு லாபமுறு
தொழிலுட னிருத்தல்வேண்டுந்
துய்யவல் லமையுடைய னெனினுமொரு சார்பினற்
றுணைகளைக் காணல்வேண்டும்

மதிமூகி யென்னினும் பெரியர்சொற் கொளல்வேண்டு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாசலனே. (37)

இவர்க்கிவை வேண்டாமெனல்.

பெற்றதாய் தந்தைதன் சுற்றமே முதலான
பெரியோரை முனிதல்வேண்டாம்
பின்னொன்று முன்னொன்று பேசியே யவமான
பேர்கொண்டு திரிதல்வேண்டாம்
உற்றவர்கள் போலவுட் பகையான வஞ்சகரை
யொருநாளு நம்பல்வேண்டா
மொருவருக் கிச்சையாய்ப் பொய்சொல்லி பின்சபை
யூமைபோ னிற்றல்வேண்டாம் [பையி
சற்றுமே பொறுமையில் லாதவர்கள் சண்டையிற்
றன்போய் விலக்கல்வேண்டாந்
தைரியந் தனில்விக்ர மாதித்த னென்னினுந்
தன்னையே புகழல்வேண்டாம்
மற்றொன்று மெண்ணாது செய்யல்வேண் டாமென்பர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாசலனே. (38)

இவர்க்கிவை பாவமெனல்.

அரசர்வெகு மானஞ்செய் போததடை வருகிலோ
வன்றுவிதி பாவமாகு
மானபெரி யோர்பழமை யாய்வந்த நேயமதை
யகல்வதே தத்தயோகம்
தருகின்ற காரியங் கைகூடி யேபின்பு
தவறில்லை திருதியாகுஞ்
சற்குண மடைந்துளோ ருத்தமனை முனிவதே
சந்திராஷ் டமதாகுமும்

சுருதிய விருந்தினுட னுண்ணாத தனியுணவு
காணுமது வேதுர்த்தினங்
கலகமே செய்கின்ற வினைக் காண்பதே
கனவர்ச்ய வேளைகண்டாய்
மரிசிசுத னெனவந்த காசிபகு லோத்துங்க
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (39)

இவர் இத்திக்கோளாவரெனல்.

துரைமக்க ளைக்கண்டு தங்கள்கா ரியமெலாஞ்
சொல்லிச்செய் கின்றவேளை [னவுந்
சொல்லெலாம் பொய்யெனவு மிவர்காட்சி மெய்யெ
தோன்றுவோ னவலமாகும்
திறமுற்ற கல்வியொடு குணமிக்க கவிராஜர்
திரளான ராஜசபையில்
செய்யும்ப்ர சங்கத்தி லொருபழுது சொல்லுவோன்
சென்மத்தி லங்காரகன்
அருள்பெற்ற விதரணிக மைக்காத்த னேகரு
ளனுசரித் தியல்பாகியே
யவர்கொடுக் கும்போதி லிடர்சொலி விலக்குவோ
னஷ்டமச் சனியனாகும்
மருவுற் றலர்ந்தவம் புயமணியு மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (40)

இது இவ்வாறுயின் இச்சிறப்பிற்றுமெனல்.

தரணிமன் னவர்சபையின் மெய்க்கின்ற வரிசையே
தனதுபட் டாபிஷேகஞ்
சபாசென்று மெச்சிக் கொடுக்குமதி காரமே
சாம்பிராச்ய போகமாகும்

பரிவுட னினைத்தபடி காரியங் கூடிலது
பதினொன் றி னிற்குருவதாம்
பந்துஜன வர்க்கங்க ளுடனுணவு செய்கின்ற
பாக்யமே கலியாணமாம்
அரிவைகுண ரஞ்சிதம தாய்வந்து சேருதா
என்றமிர்த சித்தயோக
மன்பான பெரியோர்க டரிசனஞ் செய்வதே
யானசுப தினமென்பர்காண்
மரகதம் பூவைமுகி னீலமணி வண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (41)

மனிதர்களிலே துஷ்டரும் ராட்சசரும் பூதரும் இவரெனல்.

புண்ணியம் பாவமறி யார்மாத வஞ்செயார்
புகல்கல்வி நெறியுமறியார்
புனிதரைப் போற்றார்கள் பரதிரவியங் கொள்வார்
புன்மைசேர் துஷ்டராவார்
எண்ணியொரு காரியஞ் செய்பவர்கள் வலுமைபா
லெவருக்கு மிடர்புரிகுவா
ரிரக்கமில் லார்பொய் யுரைப்பவர்வஞ் சிப்பவர்க
ளிவர்கள்ராட் சசர்களாவார்
நண்ணியெளி யோர்தமை வெருட்டுவார் வலியவரை
நாடிவஞ் சனையில்வெல்வார்
நாரியர்க ளெவரையுங் கூடுவார் மிகவுண்பர்
நாணமறி யார்பூதர்காண்
மண்ணிலொரு மூவடி யிரந்தநெடு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (42)

மூர்க்கர் முதலியோரியல்பு.

மெய்யான புத்திபல சொல்லினுந் தன்புத்தி
    மேலாகி னேன்மூர்க்கனும்
  மிக்க பெரியோர்களைத் தாழ்வுசெய் தற்பர்தமை
    மேன்மைசெய் வோன்மூடனும்
செய்யாத காரியம தெனினும் பிடித்தபிடி
    செய்யுமவ னேதுஷ்டனுந்
  திரளான நன்றிபல செய்தவர்க் கேயிடறு
    செய்பவன் மகாபாதகன்
ஐயா வெனப்பணிந் தாலுமே கோபம
    தடங்காத வன்குரூர
  னனுதினந் தீமைபுரி வோனெந்த நாளினு
    மடங்காத சண்டாளனும்
மையார் தடஞ்சோலை திகழ்கின்ற களமூரின்
    மணவாள நாராயணன்
  மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
    வரதவேங் கடராயனே. (43)

இப்படிப்பட்டவன் இவ்வங்கவீன னுவனெனல்.

காதவழி யானநதி மாதலங் துதியாத
    கயவனே யீனமுடவன்
  கைதந்த வோலைவா சிக்கமாட் டாதவொரு
    கசடனே மிக்ககுருடன்
தீதுபெறு தன்களவு கண்டவர்க் குத்தரஞ்
    செப்பிலா தவனூமையாஞ்
  செயலான தன்மகதை யொன்றெனினு மறியாத
    செய்கையுடை யோன்செவிடனும்
ஏதெனினு மொருபேர் விளங்காத தேகம
    தெடுக்குமவ னேகுரூபி
  யென்றெனினு முன்பாத தரிசனஞ் செய்யாத
    வீணனே நீசனென்பார்
மாதுசத் தியபாமை தழுவுமணி மார்பனே
    மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (44)

உலோபியர் வகை.

நசைபெற்ற வேதவே தியர்தமக் குதவா
னவின்றலோ பர்க்குநேயன்
நாற்கவி மொழிந்தகவி ராசர்க்கு மொன்றேனு
நல்கிடான் கொஞ்சலோபி
இசைபெற்ற கீதமுறை செய்பாட கர்க்குமொன்
றீகிலான் பாதிலோபி
யியலான பட்டோரா சர்க்குமொன் றுதவிலா
னேற்றமுக் காலுலோபி
திசைபெற்ற விகடகவி ராசர்க்கு முதவிலான்
றீயமுழு லோபிநடனஞ்
செய்மாத ரபிநயங் கண்டுமொன் றுதவிலான்
சேர்பரம லோபிகண்டாய்
வசைபெற்ற லோபமா தங்ககண் டீரவன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (45)

உலோபியர் வஞ்சப்புகழ்ச்சி.

கண்டபசை யாளிமுன் னின்றுபொரு தாமற்
களத்திற் புறங்கொடுப்பார்
கன்னமிடு கள்வருக் காடையும் பணிகளுரி
காணுமலே கொடுப்பார்
சண்டமா ருதமென்ன வருகின்ற பகைவர்த
டமக்குமனை யுங்கொடுப்பார்
சவுக்கிட் டடிக்கின்ற மன்னர்க்கு வீட்டுத்
தனங்களெல் லாங்கொடுப்பார்
அண்டிவரு மெமதூதர் வந்துதான் கேட்குமுன்
னங்கமுறு முயிர்கொடுப்பா
ரவனியிசை யிப்படி கொடுக்கின்ற பேர்கடமை
யதிலோப ரென்பதென்னே

மண்டலமு விண்டலமு முண்டகனி வாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (46)

உலோபியர் குணமாறாமை.

தேன்கொண்ட துளியொன்றி னுலேழு கடலெலாந்
தித்திக்கவே செய்யினுஞ்
செய்யபூ மலரினல் வச்சிரந் தன்னைச்
சிறக்கவே பொடிசெய்யினும்
கான்கொண்ட மலையெலாங் கைக்கொண்ட வெண்ணை
கனினுற்ற மெருகுசெயினுங் [யசற்
சபவர்க்கு நீதியும் பேடிக்கு வீரமுங்
கபடர்க்கு மெய்ஞ்ஞானமும்
ஊன்கொண்ட மூடர்க் கிரக்கமுந் தெளிவுற
வுரைத்துநல மேசெய்யினு
மூமைசெவி டன்குருடன் முத்தமிழ் படிக்கினு
முலோபருக் கீவுவருமோ
வான்கொண்ட தேவர்பொழி மலர்கொண்ட பாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (47)

மக்களிற் பதராவா ரிவரெனல்.

கொண்டகடன் வட்டியுட னன்றுபோற் குணமாய்க்
கொடுத்துமகி ழாதபதரும்
கூறுபிணை சாட்சிமுறி யுடன்மறித் தாலுங்
கொடாதொளிக் கின்றபதருங்
கண்டவுட னெருகோடி சொல்லிப்பி னென்றெனுங்
கருதிச்செ யாதபதருங்
காணு விடத்தினிற் பழிகூறி யவரையெதிர்
கண்டுபுகழ் கின்றபதரும்

பண்டொருவர் செய்ந்நன்றி தனையே மறந்துபின்
பழிசொல்லு கின்றபதரும்
பரமாத ராசையால் வசைகொண்ட பதரும்
பறந்துமிக வுஞ்சிதறவே
மண்டிவரு சண்டப்ர சண்டமா ருதமான
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (48)

இக்குற்றமுடையோர்க்கும் இதுசெயல்வேண்டுமெனல்.

கதித்திடும் பகைவரென் றாலுமா பத்தினிற்
கண்டுதவி செய்யல்வேண்டுங்
கல்வியறி யாதசபை யெனினும்ப்ர சங்கங்கள்
கவிராசர் செய்யல்வேண்டும்
விதித்தமுழு மூடரென் றாலுந்தன் மைந்தற்கு
வித்தைகற் பித்தல்வேண்டும்
வெய்யசின மூர்க்கரென் றாலுநல் லோர்கண்டு
மேற்புத்தி சொல்லல்வேண்டும்
அதிர்ஷ்டமிலை யென்னினுஞ் சலியாமன் மிக்கதொழி
லதிலே முயற்சிவேண்டு
மசாத்தியம தானகன ரோகமென் றாலுமோ
ரவிஷதம தீவர்கண்டாய்
வதிஷ்டரொடு வான்மீக முனிதுதி சரித்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (49)

இதினும் இது மிக்கதெனல்.

தினமுந் திரிந்துதனி யாகியே மிக்கபொரு
மீட்டியே வாழுமதிலுஞ்
செல்வரொடு தந்தைதாய் சுற்றமுங் கூடிச்
சிறந்துண்ட கூழதிகமாம்
தனதுமரி யாதையொடு பெருமையறி யாதபேர்
தனமாரி பொழியுமதிலுஞ்

சமமான மேன்மைதெரி கின்றபெரி யோர்தந்த
தாம்பூல மேயதிகமாம்
கனமருவு பலபல மகாவித்தை சிலசில
கருத்தொடு படிக்குமதிலுங்
கருணைபெற வொருவித்தை யாயினுங் குறைவறக்
கற்கின்ற தேயதிகமாம்
மனிதர்சில ரிவையன்றி யவைபதிக மென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (50)

இதினுமிது வென்றியெனல்.

மிக்கதுடி கண்டுளம் வெருண்டுகலை மானையே
வென்றுசய மாகுமதிலும்
வெஞ்சின மிருந்துகவ ரும்புலி யுடன்பொருது
மெய்கொண்ட வடுவேசயம்
பக்குவமு திர்ந்தபே ரிளமாது கொங்கையிற்
பரிவுடன் சேருமதிலும்
பைம்பொன்மணி மாலைபுனை வாலசதி யூடலிற்
பாததா டனமேசயம்
தக்கதொரு கல்விநெறி யறியாத முழுமூடர்
சந்தோஷ மாகுமதிலுந்
தமிழருமை யறிகின்ற பெரியோர் பழித்தலிந்
தனையதே சயமென்பர்காண்
மைக்குவளை செங்குவளை வாசமலர் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (51)

இதுவிதனை வசப்படுத்துமெனல்.

சிந்தைதெளி கல்வியே லோகவசி யம்பத்தி
செய்வதே தெய்வவசியஞ்
செய்யுமரி யாதையே வித்வசன வசியமாஞ்
செல்வமுற வோர்கள்வசியம்

எந்தவித முந்திரள நல்கும்ப ணங்களே
யின்பவிலை மாதர்வசிய
மெப்பொழுது மவர்மன தறிந்துகட் டிக்காத்
திருப்பதே ராஜவசியம்

தந்ததண் டனைகளே துஷ்டசன வசியமாந்
தானமே கீர்த்திவசியஞ்
சாந்தகுண நயமாய் நடந்திடு மொழுக்கமே
சகலசன வசியமாகும்

மந்திரமெ ழுத்தெட்டு மேயுனது வசியமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (52)

இச்செய்கையோர் இச்சிறப்புப்பெயர்
கொள்வரெனல்.

சரணென் றடைந்தவர் தமக்குவரு வினையெலாந்
தாங்குவோன் புருஷமேரு
தன்னுடைய செய்கைபோ லெவ்வரையும் பார்க்கின்ற
தன்மையோன் றெய்வபுருஷன்

திரணமெனி னும்பிறர் பொருட்காசை யில்லாத
செய்கையோன புருஷோத்தமன்
தீராத வினைவரினு மற்பரைப் பணியாத
தீரனே புருஷசிங்கம்

பொருவிலாத் தந்தைதா யென்னினுங் கண்டபடி
புகலுவோன் புருஷராக்ஷசம்
போற்றுமவர் மனதிற் குறிப்பறிந் துதவுவோன்
புருஷநா யகமென்பர்காண்

மரபெலா மிப்படி புகழ்ந்தகுண சேகரன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (53)

இச்செய்கையோர் இவ்வழிபெயர் பெறுவரெனல்.

சற்றெனினு மொருகல்வி யறியாத கயவனே
தாங்குமுயிர் கொண்டமரமாம்
தன்புத்தி யன்றிபிறர் புத்தியால் வினைசெயுந்
தகைமையோ னேபதுமையாம்
கொற்றவர்கள் பகையாற் றூரத்துண்டு திரிகுவோன்
கூகையுற வானபக்ஷி
கோபமது தந்தையே யன்றிமற் றோரையுங்
கோபிக்கு மவன்மிருகமாம்
கற்றபெரி யோரையெதிர் பணியாத மூடனே
கைகால் முளைத்தசிலையாம்
கண்டவர்க ளெல்லாம் பழிக்கின்ற கோளனே
கனதுஷ்ட ஜெந்துவென்பார்
மற்றிவர்க ளேயமது கனவிலுங் காணாத
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (54)

கல்விப்பொருட் சிறப்பு

தெள்ளமுத மனையகல் விப்பொருள் படைத்திடிற்
றேசமெல் லாந்துதிக்குஞ்
செயத்தம்ப மானபுகழ் நிலைநிற்கு மிவையெலாஞ்
செம்பொன்மிகு செல்வமதுபோல்
வெள்ளமது கொளுமெனும் பயமில்லை கனலினால்
வெம்பவரு சலனமில்லை
வேந்தர்கள் பறித்திடக் கூடாது சோதரர்
விரும்பினும் பங்குறாது
கள்ளரால் திருடவும் முடியாது வரவரக்
கனமலாற் குறைவுறாது
கருணைஞா னந்தழையு மாகையா லினையிதய
கமலத்தில் வைப்பதெளிதாம்
வள்ளலென வருகின்ற மாடபூ சியரதிபன்
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. (55)

கவிதைச் சிறப்பு.

உரைகொண்டு சொல்வரிசை சேர்ந்துபொரு ளின்பவ
யோசைபெற் றேமதுரமா [கை
யுற்றநவ ரசமுடன் கற்பனை யலங்கார
முண்டாகி யேசவுடமாய்
நிரைகொண்ட சீர்தளை விகற்பம் பொருந்திநன்
னீதியாய்க் கடைதுடிப்பாய்
நிறைகின்ற சபைதனி லுதாரணம தாகிநிலை
நின்றுபழு தென்றிடாமல்
திரைகொண்ட தண்கடலில் வருமமுத பாகமாய்த்
தேசப்ர சித்தியாகச்
செப்புமொரு கவிகொண்டு குலமெலாம் வந்தடிமை
செயினுமது நிகராதுகாண்
வரைகொண்டு பொழியுமழை காத்தருளுமையனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. (56)

தந்தீவினைப் பயன்.

திங்களுத யங்கண்டு மலரா திருப்பது
செழுங்கமல முற்றவினையே
தினகரனை யெதிர்கண்டு முகைகொண்டு வாடுவது
சேதாம்பல் செய்தவினையே
கொங்குலவு சண்பக சுகந்தமலர் கண்டுமருள்
கொண்டது சுரும்பின்வினையே
கொண்டன்மழை கண்டுளமெலிந்திட வருந்துவது
கோகிலஞ் செய்தவினையே
அங்கணுல கெங்கணு மகிழ்ந்தபெரி யோர்களுக்
கருளா திருந்துவிடினு
மவர்மீது குற்றமது சொல்வரோ சேர்ந்தவ
ரதிஷ்டமென் பார்கள்கண்டாய்

வக்கியத் தருமிசை கனிந்தகனி வாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (57)

அரசர் கவிவாணர்க்குச் செய்யுமுபகாரம்.

போசனஞ் சந்தமலர் மாலைதாம் பூலம்
பொருந்துவஸ் திரபூஷணம்
புரவியொடு கவிகையுஞ் சிவிகைகரி வாத்தியம்
பூமிமனை தனதானியம்
தூசுலவு துவசமெனும் வெருமான சேர்டசந்
தூதரால் வரவழைத்தல்
தோன்றுமுன் னெழுதல்வந் தருள்கெனத் தழுவுத
றுதித்திட விருக்கையுதவல்
நேசவெகு மானங்கள் செய்தெழுதல் வழிவிடுத
னிறையங்கி காரமேழாம்
நெறிகொண்ட புவிராசர் கவிராசர் பாற்செய்யு
நீதிமுறை யென்பர்கண்டாய்
வாசவன் பெருவிசய சூதனெனு நாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (58)

புல்லர் நல்லோர்குண மறியாரெனல்.

சந்தன வனந்தனி லிருந்துமதன் மணமதைச்
சற்றுமறி யார்கிராதர்
தாளங் குளிக்குமவ ரதன்மாலை பணியார்கள்
சங்குமணி தன்னையணிவார்
கந்தமலி தாமரை யடுத்துமண் டூகங்
கருஞ்சேறு தனையருந்தும்
காமருவு தேமாவின் மிசையிருந் தாலுமோ
காகமது வேம்புநுகரும்
அந்தவகை போலநல் லோர்தமை யடுத்தே
யனேகநாட் பழகிவிடினு

மற்பர்தா மறிகின்ற தறிவதல் லாமன்மற்
றவர்மகிமை யறிவார்களோ
வந்திடு கணந்தன்னி லவர்பெருமை யறிகின்ற
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (59)

புல்லரைப்பாடும் புலவர் பயன்பெறுமை.

நாவினிற் சொல்லுநய முங்கண்டு வஞ்சகரை
நட்பென்று வருநேயரும்
நவமதன னென்னவெழில் கண்டுபே டன்றன்னை
நாடிவரு மடமாதரும்
காவினி லுயர்ச்சியும் பசுமையுங் கண்டிலவு
காத்திருக் கின்றகிளியுங்
கானலைக் கண்டுபுன லென்னவே யாசையொடு
கருதியே யேகுமானும்
பூவினிற் பொலிவுமண முங்கண்டு கேதகை
பொருந்துதே னுடுமளியும்
புல்லர்தஞ் செல்வங்கள் கண்டுதுதி செய்திடும்
புலவர்செய லொக்குமென்பார்
மாவினிற் குயில்வேளை வாவெனுங் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (60)

மேலோர்செயல் கீழோர்க்காகாமை.

எந்தவினை செய்தாலு முனிவோர்கண் மாதவ
மிசைந்ததாற் பெருமைபெறுவா
ரிகழ்ந்துவசை சொல்லினுங் கவிராசர் வித்தையா
லென்றுமிகு மேன்மைபெறுவர்
சிந்தைமத மாயென்று வழுவினுந் துரைகள்செந்
திருவினாற் புகழ்சிறப்பார்
சிரியர்க ளெப்படி புரிந்தாலு மேற்குமது
சிறுமையோர் செய்யவசமோ.

தந்தியது நெறிதப்பி யேநடர் தாலுமது
தன்னைமத யானையென்பார்
தானுமப் படிதவறு செய்யிலோ பேயென்று
தள்ளிமுனி வார்கள்கண்டாய்
மந்திசெறி யிடபகிரி தன்னிலுறை வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (61)

இது இல்லையாயின் இது விளங்காதெனல்.

சந்திர னிலாவிரவு மதுரமில் லாதகவி
தனையரில் லாதசெல்வஞ்
சற்சன ரிலாதவூர் புரவியில் லாதபடை
தளபதி யிலாதசேனை
பைந்தொடி யிலாதமனை பாடலில் லாவோசை
பத்தியில் லாதபூசை
பார்த்திப ரிலாதபட் டணம்யூக மந்திரிகள்
பற்பல ரிலாதவரசு
கந்தமில் லாதமலர் சத்தியமி லாதவாய்
கல்வியில் லாதமேதகங்
கனவினய மில்லா நியோகிசுசி யில்லாத
கன்மமுப தேசமில்லா
மந்த்ரமிவை வித்வசன மில்லாத சபையென்பர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (62)

சங்கீதச் சிறப்பு.

புருவநெறி யாமன்மணி யெயிறுதோன் றுமல்விழி
புரளாம லங்கசேட்டை
புரியாமன் மிருதலையை யசையாமன் மிடறுதான்
பொருமிவிம் மாமலியல்பாய்ச்

சருதிலயை சுரஞான நீதியொடு வீணையின்
ஞெனியின தப்பிரமமாய்
துய்யதந் திரியோசை மிடற்றோசை யெனவேறு
தோன்றும வின்பநயமாய்த்
தருமதுர வமுதரச மொழிகுசர ளிகள்பழகு
சங்கீத வித்தையென்றால்
சகலர்க்கு மானந்த மாகுமது யாமெவள்
சரசகுண வஞ்சியெனிலோ
மருவியிதழ் பருகியணை யாமனுயி ருய்யுமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (63)

பரதச் சிறப்பு.

பசதாள முஞ்சுதி யடங்கமிகு தொனிசெயும்
பண்புபெறு வோன்மத்தளி
பலராக கீதமொடு தாளங்கொள் கனவிதம்
பாடுவோ னேபாடகன்
கரதாள மேன்மனமு நடனபா தத்தின்மேற்
கண்ணுமுடை யோனட்டுவன்
கையின்மேல் விழியுமங் கைவிழியி னபினயங்
காட்டுமவ ளேபாத்திரம்
கரதாள லயமார்க்க மாகுமிங் கிதபதஞ்
சொல்லுமவ ரேபரிசனங்
துதிபெற்ற நடனப்ர சங்கமதில் வேறுதொனி
தொனியாத சபையேசபை
வரதாள முடனரவி னடனமிடு பாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (64)

நாடகச் சிறப்பு.

சுகந்தபரி மளவஸ்த்ர பூஷணு லங்கிருத
சோடுமுஸ் தீபுவேண்டுங்

தோகையர்க ளும்பரி சனங்களுங் கூடியே
சொற்படி நடத்தல்வேண்டும்
மிருந்தரஸ் தாளிக் கரும்புதேன் முதலான
மேன்மைபோ லின்பரசமாம்
வேஷங்க ளந்தமுஞ் சாதியும் பாஷையும்
வெவ்வே றிருத்தல்வேண்டும்
புகழ்ந்தபத மிங்கிதம் பரிகாச விகடங்கள்
புண்ணிய கதாப்ரசங்கம்
போற்றிபா வாணர்மிகு ராகதா ளஞ்சுருதி
புகல்கின்ற பாதநடனம்
மகிழ்ந்திடுஞ்சபைதேவர் சபையென் றுசொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (65)

விநோதவித்தைச் சிறப்பு.

சத்திகண பதிதுர்க்கை சரஸ்வதி மகாகாளி
சாமுண்டி யென் றுவாழ்த்திச்
சங்கமொடு ஜயகண்டி டக்கைகைத் தாளங்கள்
சத்தமொடு மிகமுழங்கச்
சித்ரமிகு மாத்திரைக் கோலின்முறை யங்கமுறை
செப்புமுறை பத்துமுறைகள்
செய்யுமுறை யறுபத்து நாலுகஜ கரணங்கள்
சேர்ந்தகோ கரணமார்க்கம்
வித்தைபுரி ஸ்தம்பனம தாதியா மஷ்டாங்க
விதமாம யேந்த்ரசாலம்
மிகுமிந்த்ர சாலமுத லானசெப் பிடுவித்தை
மேன்மையவர் தந்த்ரநீதி
மத்தகச ராசதே வேந்த்ர னுந் தெரிவனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (66)

பௌராணிகர் முதலியோர் சிறப்பு.

ஆருக்கு மானந்த மர்கவே பொருள்சொல்லு
மவனே புராணநிபுண
னங்கமொடு கிரகநிலை கணிதமுந் தெரிகுவோ
னருள்புரோ கிதபூசுரன்
சீருற்ற சபையெலா மெச்சப்ர சங்கமுறை
செப்புமவ னேவித்துவான்
செய்யுமந் திரயந்த்ர தந்த்ரமொடு மிக்கசப
சீலனே மந்த்ர வாதி
ஏருற்ற கல்விகுண மேன்மைபொறை போதங்க
ளிசையுமவ னாசாரிய
னென்றுமவர் சொற்படி நடந்துபய பத்தியொ
டிருக்குமவ னேசிஷனும்
மாருக்கு வேதாந்த வாசனே நேசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (67)

மருத்துவ னியல்பு.

திரமான சாஸ்திர முணர்ந்தொரு சிகிச்சையது
செய்திட வுழைந்தபின்போய்த்
தேசகா லஞ்சாதி தேகக் குணம்பிணி
சிறக்குமா றுந்தெளிந்து
கரமான நாடிமுத லெட்டுப் பரீட்சையுங்
கண்டுகலி கங்கியாழங்
கனகுளிகை பஸ்பமொடு சிந்தூரஞ் சூரணங்
கருதுலே கியதயிலமாம்
பரமான நன்மருந் துங்கொடுத் துசிதமாய்ப்
பத்தியமு மெளிதாகவே
பரிவுபெற மாரோக்கி யஞ்செய்து திரளாசை
பகராத பண்டிதனெனின்
வரமான் தன்வந் திரிக்குநிகர் சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (68)

ஈனர் மருத்துவனுக்குச் செய்யுமுறைமை.

சேர்க்கின்ற கனரோக முற்றால் வயித்தியன்
 றெய்வமாங் கேட்டதெல்லாந
திரள்கொடுப் போமென்பர் தீருமிப் பிணியென்று
 செப்பினு லன்றுகுருவாம்
பார்க்கின்ற குளிகையது தந்தபின் தந்தையாம்
 பாதிலகு வானபின்பு
பண்பான துணைவனு ரோக்கியஞ் செய்தபின்
 பகர்கின்ற மைத்துனனுமாம்
ஏர்க்கின்ற மற்றைநா ணேயன்மறு நாளினி
 லிசைந்தகட னுளிமறுநா
ளெதிர்வரிற் பகையாளி யாகுமிப் படியென்னு
 மீனர்சில ருண்டுகண்டாய்
வார்க்கின்ற தானமொடு வளர்கின்ற வள்ளலே
 மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராயனே. (69)

ஆராயாதுசெய்யு மெழுவரடையுங்கதி.

நீதிவழு வாவகை வழக்குரைப் போர்களு
 நிறைந்ததீ வினைகளெல்லா
நீங்குபரி காரமுறை செய்குவோ ரும்பிணி
 நிறுத்தவரு பண்டிதர்களும்
சோதிடஞ் சொல்லும்பு ரோகிதரு முலகந்
 துதித்தசெங் கோல்வேந்தருந்
தூயவுப தேசதே சிகருமவர் சீஷருஞ்
 சொல்லுமிவ ரேழுபேரும்
ஆதிமறை நூலிலுரை செய்தவித மாராய்ந்
 தறிந்துதெளி யாதுசெயிலோ
வடைக்கலப் பொருளைக் கவர்ந்திடும் பேரிலு
 மகோரநர கடைவர்கண்டாய்

மாதிர நெடுங்கடல் வளர்ந்தநெடு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (70)

நித்தியகருமச் சிறப்பு.

கருணைநதி மூழ்கியே சந்திவந் தனமுடன்
கருதுஜப தபவோமமுங்
கடவுளோர் பூசையுஞ் செய்துவே தாகமக்
கல்வியது முறைபடித்துத்
தருமத் தியானநற் கருமமா நீதியொடு
தந்தைதாய் புத்திரருடன்
றுனுணவு செய்தரா மாயணம் போற்றியே
சந்தியொடு கருமநண்ணி
பரிவுடன் நின்றிருக் கோயில்வல மாகிப்
பணிந்துபத சேவைசெய்து
பண்பான சந்த்ரோ தயத்தின்மல ரணைமீது
பாரியுட னேமகிழ்ந்து
மருவியே வாழுமில் வாழ்க்கையே வாழ்வுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (71)

குடிவாழ்க்கைச் சிறப்பு.

மிக்கதெய் வத்தலமு ஞானகுரு பீடமும்
விளங்குமா நதியுமறையோர்
மேவிய கிராமமும் பூமிநல மூந்தனமு
மேலரசு முடையநாட்டில
முக்கனி தருஞ்சோலை நீர்வளங் குடிவள
முயங்குபயிர் வளமுமுளதாய்
மொழிந்தநாற் குலமுஞ் செழிப்பதாய்த் தேர்வீதி
முதலாய் விளங்குமூரில்
தக்கதொரு வீதியொரு பானடுவி சாலமாய்ச்
சார்ந்தசிங் காரமனையிற்

னதானி யங்கறவை முதலான செல்வக்
தழைத்தன்ன தானமுதவி
மக்கண்மரு மக்களொடு வாழ்வதே வாழ்வுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (72)

மருத்துவர் செல்லத்தகாவிடங்கள்.

தீராத ரோகமுடை யோரிடமு முண்மையது
செப்பாத பொய்யரிடமுஞ்
சீரான வொருவர்பண் டிதமன்றி வெகுவிதஞ்
செய்துகொள் வோர்களிடமும்
ஏராத கோபமுறு மூர்க்கமன் னவரிடமு
மேந்திழையை மனதுபிரியா
வின்பமா மதிவிரக மானகா முகரிடமு
மெப்படி நலஞ்செய்யினும்
தாராத லோபரிட முபத்தி யுர்தனைத்
தாழ்வுசெய் வோர்களிடமுஞ்
சகலசன கண்டக ரெனுந்துஷ்ட ரிடமுமிகு
தனமாரியே பொழியினும்
வாரா திருப்பதே பண்டிதர்க ணீதிகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (73)

நோய்க்கிடங்கொடார் செய்கை.

சனிபுதன் றனிலெண்ணெய் வெந்நீரின் மூழ்குவார்
சாருமிள வெயில்விரும்பார்
தம்வயதின் மேலான மங்கையைச் சேரார்
சதாகாலம் வழியினடவார்
பனியிலுங் காற்றிலும் மெய்வருந் தார்மடைப்
பள்ளியிற் சேவகமிரார்
பழங்கறி யருந்தா ரிரண்டடக் காரொன்று
பலகால மும்விட்டிடார்

கனியொடு கிழங்குகள் மிகுந்துபசி யார்பசி
கலந்தன்றி யுணவுசெய்யார்
காய்ச்சுபா லுண்பர்நீர் மோர்கூட்டு வார்தினங்
காவேரி தனினமூழ்குவார்
மனிதரிவர் பேர்சொன்ன பேர்க்குநோய் சேருமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே (74)

தந்தைமுதலியோராவார் இவரெனல்.

நிலமுடன் கிருகமுஞ் செல்வமுந் தந்துகட
னிலுவையொன றில்லாமலே
நிறைகல்வி யுரைசெய்து நெறியொடு வளர்க்கின்ற
நேசனே யுயர்தந்தையாம்
கலைமதிய மெனவே வளர்ந்தபின் செல்வங்கள்
கண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
கருதரிய புத்திரன் போலமரு மகளையுங்
கருணைசெய் பவளன்னையாம்
பலகலை யுணர்ந்துமிகு செல்வமுந தேடிப்
பகிர்ந்துதன் பேர்விளங்கப்
பண்பான தந்தைதாய்க் குதவியே யவர்சொன்ன
படிசெய்கு வோன்புத்ரனும்
மலர்பொழி செழுஞ்சோலை மலைவளரு மாயனே
மணமாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (75)

நற்புதல்வ னியல்பு.

அரிதான மாதவஞ் செய்கின்ற முனிவோ
ரடைந்திடுவ ரந்தனைப்போ
லடுத்தவர் தமைக்காத்து மிக்கமேலவர்தமை
படக்குமுன் சக்கரம்போல்

பெரியோ ரிருக்கின்ற சபையினிற் கவிராஜர்
    பேசப்ர சங்கமதுபோல்
  பேருலக மெய்க்கவரு மனுநீதி முடிவேந்தர்
    பெறுகின்ற மாகீர்த்திபோல்

ஒருகோடி நட்சத்தி ரங்களுட னடுவே
    யுதித்தசந் த்ரோதயமபோ
  லுபயகுல சுத்தனும் பகீரதன் போலவே
    யொருபிள்ளை போதுமவனால்

மரபெலா நன்மையே யடையுமென் பார்கள்காண்
    மணவாள நாராயணன்
  மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
    வரதவேங் கடராயனே. (76)

சகோதரரொருமை.

தனதுபட் டந்தனைத் தம்பியர்க் கீயெனத்
    தந்துமகி ழுந்தமையனும்
  தமையனார் வருமளவு மாவிரத மாகவே
    தபசுபுரி யுந்தம்பியும்

கனதனப் பாலீந்த தாய்தனைப் போலவே
    கருணைசெய் திடுமதனியுங்
  காணுமுன் றந்தைபோற் றிருவடிகள் பணியுங்
    கனிட்டனிட மனையாட்டியும்

தினந்தினம் பரிவாகி யம்மையே யென்றுபேர்
    செப்புங் கொழுந்தனுருஞ்
  சேர்ந்துவாழ் கின்றபேர் திரேதாயு கந்தனிற்
    றசரத குமாரர்கண்டாய்

வனசமலர் கமழ்கின்ற வாவிசூழ் களமூரின்
    மணவாள நாராயணன்
  மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
    வரதவேங் கடராயனே. (77)

வேட்டகத்தியல்பு.

காரிகை தனைத்தந்த மாமனார் மனைதனிற்
 கருணைமரு மகன்வந்திடிற்
கண்டவுட னுசார வுபசார மாகவே
 கனவிருந் துகள் சமைப்பார்

சேருநாண் மூன்றாகி லமரப்ட சத்திற்
 செனித்தசந் த்ரோதயம்போற்
றினந்தினம் பெருமைகுறை யுங்காரி யங்களுஞ்
 செய்யென்ப ரத்தைமுதலோர்

ஆருமென் ணார்கண்மைத் துனர்சரச பரிகாச
 மதிகமா மனைவியெனிலோ
வன்புடன் சொன்னபடி கேளாளி தாகையா
 லாதியொரு கதையல்லவோ

வாருமென் றவரேக வசனமுஞ் சொல்வர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வாதவேங் கடராயனே. (78)

மானங்கெட்டுப் பிழைப்பவ ரிவரெனல்.

நேசமுற சிறமிதன தறவினுன் மருகன்மனை
 யிலேயென்று வாழ்ந்தபேரும்
நேரிழை தனைத்தந்த மாமனார் மனைதன்னி
 னீங்கா திருந்தபேரும்

பேசரிய கல்விதெரி யாமூடர் பேரிற்பா
 பந்தகவி சொன்னபேரும்
பெருமைபோய்க் கள்ளக் கடன்களே பட்டுப்
 பிழைத்துயிர் சுமந்தபேரும்

ஏசவரு பகையாளர் தங்கண்முன் கைகட்டி
 யேவல்செய் கின்றபேரு
மீனமது பார்ப்பரோ வயிறுசா ணன்றிவர்க்
 கெண்சாணு வயிறுகண்டாய்

வாசமலர் மங்கைகுடி கொண்டுவேளர் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (79)

கற்புடைப்பெண்டீரியல்பு.

ஓதுஜப பூசைகட் கினியகுற் றேவல்க
ளுகந்துசெய் போதுகுருவா
முறைகொண்ட சரசஞ்செய் போதுமன் மதனு
மொழிந்தவே ளைத்தெய்வமாம்
நாதனைக் கருதியவ னுண்டகுறை யமுதாக
நவில்வதே யுபதேசமாம்
நதியாடல் பலநோன்பு தேவதா தரிசன
நயந்தபல விரதமுமவன்
பாததரி சனமாக்கொள் சத்தியாய்ப் புத்தியாய்ப்
பத்தியாய்க் கடலிளுழம்
பாரென்று கனவிலுறை செய்கினுஞ் செய்கின்ற
பதிவிரத மார்க்கமான
மாதர்புகழ் நீதியே துதிபெற்ற தல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (80)

நற்பெண்டீரியல்பு.

பஞ்சணையி னருகாக நின்றுவா வென்றபின்
பரிவினுட னருகில்வந்து
பாக்கிலை மடித்தசரு ளீந்துமெத் தையில்வந்து
பரிமள மிகத்திமிர்ந்து
கொஞ்சிமலர் சூடியிசை பாடிவிளை யாடியே
கொக்கோக விதமறிந்து
கூடியித மிருவோரு முறைபருகி யினியபுட்
குரலோசை மிகமுழக்க

நெஞ்சமகிழ் வொடுசுரத கரணகரி காவுபரி
நேயாதி கேளிதன்னால்
நிறையமிர்த போகசம் போகவை போகமுட
னீங்காத மோகமுதவும்
வஞ்சியின லாதுமனம் வேறொன்றின் மகிழுமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (81)

தீப்பெண்டிரியல்பு.

ஐயருக் கமுதுபடை யென்றுவந் தாய்நீயு
மாண்பிள்ளை யென்றெண்ணவோ
வரிசியெங் கேபானை சட்டியெங் கேயென்ப
ளவள்சொன்ன வகைகளெல்லாம்
பையவே கொண்டுவந் தானுஞ் சமைக்கப்
படாதுதலை நோகுதென்று
பாயிற் கிடப்பள்சின மாயொன்று பேசினால்
பாருனக் கேற்றபுத்தி
செய்யவல் லேனென்பள் சற்றடித் தானஞ்சு
தின்கிறேன் கூகூவெனத்
தெருவீடு தோறுமுறை யிடுபெண்டி ருண்டெனிற்
றீயநமன் வேறுமுண்டோ
வையகம் புகழ்சோலை மலையலங் காரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயலே. (82)

பரத்தையரியல்பு.

கொச்சியுறு மஞ்சள்வங் காளமுறு பச்சையிலை
கூறுசண் பகமொட்டுடன்
கூடிய நலங்குமஞ் சனமாடி பொற்கண்டை
கொண்டவெண் டுகிலுடுத்துக்
கச்சிளங் கொங்கைமேற் கந்தபரி மளகளப
கஸ்தூரி குமுகுமென்னக்

கனகநவ ரத்னமய பூஷணம் பூண்டுகிளி
கையின்மிசை யேந்திநலமாய்ப்
பச்சைமயில் போலிரதி வேளைக்கு மிகுசரச
பரியாச நகைபுரிந்து
பண்பான மேடையுப் பரிகையி னிருக்கும்
பாத்தையுண் டாவளென்றால்
வச்ரதா னுலகத்த ரம்பையினு மதிகமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (83)

பிரௌடை வேசையரியல்பு.

ஆசையுட னொருவிரக புருஷன்வந் தான்மிசவு
மாசார வுபசாரமா
யாசனந் தனிலெழுந் தருளுமென் றருகிருந்
தழகான வொருதட்டிலே
நேசமொடு தாம்பூல முதவியே யவனுடைய
நெறிகண்டு வரவழைத்து
நீதியா யந்தநாள் வந்தநீர் பின்னென்னை
நினைத்திலீ ரென்கொலென்று
பேசரிய சங்கித சரசசல் லாபப்ர
சங்கமொடு ரதிகேளியில்
பிரியமுட னேயணைந் தின்பமா யுசிதம்
பெறிற்ப்ரௌடை வேசையென்பார்
வாசமிகு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (84)

பாத்தையரிழிவு.

விலைமாதர் வீடுசவு ளிக்கடை படுக்கையது
மேவுமனை பொதுவம்பலம்
மெத்தையது சந்தியிற் பாறையவ ரங்கமோ
மேவிய படித்துறையதாம்.

கலைமருவு மவரல்கு லோடமா மிருகொங்கை
கடையிலெலு மிச்சம்பழங்
கனிவாய் படிக்கமிரு துடைகடண் ணீர்ப்பந்தல்
கட்டுகெத லிக்கம்பமாம்
மூலைமார்பு வாடகைக் குதிரையிடை யேணியவர்
மோகமெனி லெட்டிக்கனி
மொழிமுயற் கொம்புசே ரின்புவெந் நீராமை
முறைமையிவை கண்டிருந்தும்
மலைவுபெறு வார்கள்ரச வாதிக்கு நேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கட ராயனே. (85)

சரீரநிலையாமை.

ஆகாய மீதினி லெறிந்தசிலை காற்றினை
யடைத்துவைத் திடுதுருத்தி
யனலிட்டமெழுகுவெயி லிடையிட்ட வெண்ணெய்
யாற்றிடை யெழுந்தகுமிழி [சுழி
மோகா விகாரமொடு வருகின்ற மின்னல்விழி
மூடுதுயில் கண்டகனவு
மோதிவரு காற்றினிற் றீவிழுந் திடுபஞ்சு
மூச்சோடு கின்றபதுமை
மீகாம னில்லாத கப்பல்சுண் ணிமைபோல்
விளங்கவரு தேகமிதனை
மெய்யென்றமெய்யெலாம்பொய்யென்றுதிரிகின்ற
விழலனெனை யாளநினைவாய்
மாகான முகிலனைய மெய்யனே துய்யனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (86)

நல்வினை செய்வோர் பேறு.

ஓதுமா தாபிதா குருதெய்வ விசுவாச
முடனதிதி பூசைசெய்வோர்

ருற்றபர தாரசோ தரமாகு வோரகித
மொருவர்க்கு மெண்ணிலாதோர்
பூததய வுள்ளோர் சகாயமே புரிகுவோர்
பொய்யிலா வாய்மையுடையோர்
பூர்வமாந் தருமபரி பாலனம் பண்ணுவோர்
பூஞ்சோலை நந்தனவனம்
பாதையிடை மண்டபங் கூபந் தடாகநீர்ப்
பந்தர்முத லாய்ப்புரிகுவோர்
பண்பா மிவர்க்குமலை போல்வந்த வினையெலாம்
பனிபோல நீங்கிநலமாய்
மாதவ முகுந்தவுன் பாதமே பெறுவர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (87)

மாதர் அவயவ மயக்கு.

சிக்குமிக வேநாறு கின்றகுழன் முகிலென்பர்
திரளுந்தை மாறுதவாய்
செம்பவள மென்பர்சளி கொண்டுநீர் மாறுத
சிறுநாசி குமிழதென்பர்
பக்குவம தன்றிவிழு கின்றமுலை யானதோற்
பையைமக மேருவென்பர்
பாராத நரகத் துவாரமாங் குழிதனைப்
பகரின்ப வாரியென்பர்
மிக்குவரு ரத்தமுஞ் சீயுமென் புப்போர்த்த
மேனிமலர் மாலையென்பர்
மீளாத நரகந் தருஞ்சிறிய வின்பமதை
மேலின்ப வீடென்பரிம்
மைக்கரும் கடலிலெனை வீழாம லாளுவாய்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (88)

விதியின் பெருமை.

வித்தையே செய்திடுங் குருபீட மொன்னலரை
    வென்றுவரு கின்றதளவாய்
  மித்திரர்கள் பகைவரா மேவலர்க ணேயரா
    விந்தைபுரி தானுபதி
புத்திநல மேசொல்லு மதிமந்த்ரி யாவரும்
    புகழ்கின்ற வசியகுளிகை
  புளகமுலை மாதருக் கதிரூப வின்பம்
    பொருந்தவரு காமதேனு
நித்தலும் பெருமையே செயுமரசு தான்மொழியு
    நிலைசெயத் தக்கசூத்ரம்
  நேர்ந்தமிடி யென்கின்ற மாதங்க கேசரி
    நினைத்தவெல் லாங்கொணர்ந்தே
வைத்திடுங் குலதெய்வ நிதியன்றி வேறேது
    மணவாள நாராயணன்
  மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
    வாதவேங் கடராயனே. (89)

உயர்ந்த பொருளிருக்குமிடத்து இழிந்த பொருளுமிருக்கு மெனல்.

கோகனக மலர்மலர்ந் தூறுகின்ற வாவியிற்
    கொட்டியு மலர்ந்திருக்குங்
  கோகிலந் தொனிசெயுந் தேமா வனந்தனிற்
    கூறுவாய்ப் பக்ஷியுறையும்
ஏகமென வுலகம் புரந்தமன் னவர்சபையி
    லீனமன் னருமேவுவா
  ரிலகுமா ணிக்கங்கள் விற்கின்ற கடைவீதி
    யிற்பாலை மணியும்விற்பார்
பாகனைய மதுரரச லளிதப்ர பந்தகவி
    பாடுமன் னவர்கள்சபையில்
  பழங்காடி தனிலும் புளித்தபுன் கவிசொலும்
    பாவலரு முண்டுகண்டாய்

மாகனக முறையுமொரு மணியணியு மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (90)

சேர்ந்தவினத்தின் குணம்பெறுவோர்
பெறுதோ ரிவரெனல்.

சோதிநவ ரத்நமணி மாலையிடை நாலும்
துலங்குமணி யாய்விளங்குஞ்
சுவைப்பழந் தன்னுடன் சேர்ந்தசெம் பொன்னுந்
துரும்புபோ லேமிதக்கும்
விதிபெறு குப்பையி லிருந்தாலு மாணிக்க
மெய்ம்மழுங் காதொளிவிடும்
மிகவுஞ் செழுந்தேன் சொரிந்தே வளர்க்கினும்
வெள்ளுள்ளி நாற்றமாறு
தாதலாற் சேர்ந்திடு மினங்களைப்போலவே
யவனியி லிருப்பர்சிலபே
ரார்சொல்லி னுந்தங்கள் சுயகுணம்வி டாமலே
யமைவுற்று வாழ்வர்சிலபேர்
மாதர் துகில் கொண்டொரு குருந்தேறு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (91)

வல்லோர்க்கும் புல்லோரால் தாழ்வு வருமெனல்.

பராசர் வச்ரமகு டந்தகர்த் திடுகத்தி
பஞ்சமெத் தைக்குநாணும்
பணிராசர் மணிமுடிகள் சிதறகட மிடுதோகை
பச்சோந்தி யானடுங்கும்
கராசர் மார்த்தாண்ட சந்த்ரகிர ணங்களொரு
கட்செவியி னுன்மறைபடுங்
கனதைபுரி விகடதட மத்தமா தங்கமொரு
கனல்சிறிது கண்டுபயமாம்

சுரராச கங்காப்ர வாகனிக ரூற்றுமொரு
துய்யசிலை யான்மறிபடுஞ்
சொல்கின்ற பெரியோர்க ளென்றூனு மற்பாரற்
றேல்விகொடு முறிவர்கண்டாய்

வரராச தசரத மகாராச புத்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (92)

நல்லோர்புகழ் நிலைபெறு.

விசயன்மனு வுடனிட்சு வாகுகுச நாபன்
விகுட்சிரகு காகுஸ்தனும்
மிகுமம்ப ரீஷன்மாந் தாதன்முசு குந்தன்
விசாலனே திரணபிந்து

சசிபிந்து வொடுதிலீ பன்னரிச் சந்திரன்
சர்வதா மன்பரதனே
சந்தனு நளன்சத்ய விரதன்ப கிரதன்
சகரனொடு தானகர்ணன்

தெசரதன் மருத்துப் புரூரவன் சென்னிமே
திரிசங்கு வுடன்யயாதி
சித்ரசே னன்வீர சேனன்ருது வனனிந்த்ர
சேனன்விது ரன்பாண்டவர்

வசுதேவ னாதியோர் புகழன்றி நின்றதிலை
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (93)

தீயோர்பழி நிலைபெறு.

சூரனொடு பானுகோ பன்றிரி புரத்திரோர்
துரகனே மதுகைடவர்
துக்துமகி டாசுரன் சம்பர சலந்தரர்
தூஷணன் றிரிசிரகரர்

வீரா வணகும்ப கர்ணரிக் கிரசித்து
மிருகனக னிரணியாட்சன்
வெய்யவா தாவிவில் வலனுடன் சூர்ப்பனகை
மேவுமச முகிதாடகை

தாருலவு சிசுபால தந்தவக் கிரர்சரா
சந்தனே டடல்கீசகன்
சகுனிதுரி யோதனன் கஞ்சன்முத லாயினோர்
தங்களப கீர்த்தியல்லால்

வாரிசூழ் புவியிலவர் கொடுமையிலை யின்றதோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (94)

வானப்பிரஸ்தன் முதலானோரியல்பு.

ஒருபொழுது மவமே யிராமனற் கருமங்க
ளுணர்வுடன் செய்துமனையா
ளொடுகாம மின்றியுன் பாதங்கள் போற்றிவன
முறைறவன்வா னப்பிரஸ்தன்

கருமமுட னுனதுபச வற்கிதை துதிசெய்து
காமமுத லாறுமொன்றுங்
கருதாம லொருபோது சுவைநீக்கி யேயுண்ட
கருணையோன் சந்நியாசி

இருவினையு மவைசெய்த துஞ்செயச் செய்வது
மின்பமுங் கனதுன்பமு
மெண்ணரிய சாதிமர பும்பலவு முன்செய்கை
யென்றெண்ணி யடிகடொழுது

வருமவினை யவதூத மெய்ஞ்ஞானி யென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (95)

உத்தமர் முதலானோரியல்பு.

வினயமுட னன்னமுஞ் சுகமுமே ஷமுமென்ன
வித்தையுரை தனையறியார்
மிருதாழை கற்பகங் கன்னன்மலர் போன்மரபு
விதமாய் விளங்கவருவார்

பனையினொடு நாளிகே ரங்கமுக மென்னவே
பரிந்தவர்க் கன்புகூர்வார்
பனசமுஞ் சூதமும் பாடலமு மென்னவே
பண்பினுட னுதவிசெய்வார்

சினமருவி னீரெழுத் தொடுமெண லெழுத்துடன்
சிலையெழுத தெனமாறுவார்
செப்புமிவர் தமையாதி யந்தமாப் பார்க்கவே
சிந்தைதனி லாய்ந்துபுவிமேல்

மனிதருத் தமர்கண்மத் திமரதமர் மூவர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (96)

தேசங்களின் பெயர்கள்.

அங்கமத் திரளான வஞ்சால வங்கேக
யாரியம் பாரசீன
மாந்திரம ராடமே கன்னட மிடங்கண
மவந்தியொடு சேதிகுருதம்

கங்கைதிகழ் காஸ்மீர மச்சங் கிராடங்
கரூசமே சூரசேனங்
கலிங்கமொடு வங்காள நேபாள சிங்களன்
கனத்ததுளு வங்கேரளம்

கொங்கணம் போடந்த்ரி கர்த்தம் புளிந்தங்
குளிந்தங் கிராடமகதங்
கூர்ச்சரம் பப்பரம்வி தற்பகாம் போஜநற்
கோசலஞ் சிந்துகௌடம்

வங்கமும் பணிகின்ற கருடகிரி வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (97)

தேசமுதல் அண்டமளவாக நிற்குநிலை.

ஒட்டமுறு சாதகஞ் சவ்விர பாஞ்சால
மோங்குநிட தங்கடார
முகந்தாஞ் சோனகஞ் சீனகாந் தாரமோ
டலாவுமலை யாளவங்கம்

இட்டமுறு த்ராவிடஞ் சோழபாண் டியமாதி
யெண்ணேழு தேசமாகி
யிலங்குபர தக்கண்ட மாதிநவ கண்டங்க
ளேய்ந்தசம் புத்தீவுமே

அட்டதிசை பெற்றதி வேழுபூ லோகமிகு
தாதிமே லேழுலோக
மதலமே யாதிகீ ழேழுலோ கங்களிவை
யவையுமீ தோரண்டமாம்

மட்டிலா வண்டங்க ளுன்றிரு வயிற்றிலுறு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (98)

பதினெண்கணங்க ளிவையெனல்.

தேவருட னசுரர்கள் சித்தர்க டயித்தியர்
சிறந்திடும் புருடர்கருடர்
செய்யசந் தருவர்கின் னரரிராக் கதர்பூதர்
தீதில்வே தாளர்முனிவோர்

மேவுவிஞ் சையருரக ரந்தர ரியக்கரே
மேலுமா காசவாசர்
மிகுபோக பூமியோர் முதலாய பதினெட்டு
விதமான கணநாதரும்

பூவையர்க ளுங்கண்டு துதிசெயுந் திருமலை
புகழ்ந்துகோ னேரிமூழ்கிப்
போற்றியுன் சந்நிதி வணங்கியே துதியாத
புன்சனன முஞ்சனனமோ
மாவலி யணிந்தசெம் மணிமகுட பாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (99)

பரமபாகவத ராவாரிவரெனல்.

சுகனொடு வியாசன் பராசனொடு சவுனகன்
றய்யநா ரதன்வசிட்டன்
துங்கவான் மீகிமா வலிருக்கு மாங்கதன்
சுக்கிரீ வன்மாருதி
தருமிட்சு வாகுவீ டுமனுடன் பிரகலா
தனன்குசே லன்விஜயனே
தருமனொடு முசுகுந்த னக்குரூ ரன்பணி
ஜடாயுவுட னம்பரீஷன்
அகலிதிரி சடைமாது பாஞ்சாலி சபரிமு
னைழைத்திடக் கஜராஜனே
யாதிரா மாநுஜன் றிருவரங் கத்தமுத
ராழ்வார்கள் பன்னிருவரும்
மகிமைபெறு முன்றொண்டர் பாதமே துணைகொள்ளு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (100)

அடியார்க்குவருஞ் சிறப்பு.

உனதுபா தப்போற்று மடியார்கள் சிந்தையி
லுவந்துநீ யென்றுமுறலா
லுன்னுடைய திருமாத ரெண்மருஞ் சேர்வரவ
ருற்றதா னிதிகள்சேரும்
கனநிதிகள் சேர்ந்திடத் தனதன்வரு வானுடன்
கருணைபுரி நேயன்வருவான்

காதல னடுத்ததா லுமைவருவ ளன்னையாற்
கந்தன்வரு வன்மருகனுல்
தனதுமா மன்வருவ னரசன்வர லாலமரர்
சகலருங் கண்டுவருவார்
தருமஞ் செழிக்குமருள் சேருமது வன்றியே
தவமொன்று செயல்வேண்டுமோ
வனசரோ ருகமலர் மடந்தைவளர் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (101)

அவையடக்கமும் பிரார்த்தனையும்.

ஒருமலை யெடுத்துமழை காத்தவா மனதேவ
ருபயபத சேவைதனையே
யுளங்கொண்டு வெண்மணியில் வாழுமுத் தாரைய
னுதவுநா ரணபாரதி
பொருமலை பெருங்கங்கை யுங்காவி யாறும்
பொருந்துகடல் போற்புலவர்கள்
புகழ்சபையி லெனதுவேங் கடசதக நீதிநெறி
புகலவரு நூறுகவியும்
பரிவினுட னனைவருங் கேட்டுயென் றமிழின்மேற்
பக்ஷம்வைத் தாளவருவாய்
பாலகன் புன்சொலைக் கேட்டுமே மகிழுமவள்
பார்மீதி லன்னையலவோ
வருபவர் களிக்கநல் வரமுதவு நேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே.

திருவேங்கட சதகம் முற்றிற்று.